د حضرت حبقُوق نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

د حبقُوق شکایت

١ ١ هغه پېغام چې حبقُوق پېغمبر ته په رويا کښې مِلاو
شو. ٢ ترڅو به، اے مالِکه خُدايه، زۀ د مدد دپاره چغې
وهم، خو تۀ جواب نۀ راکوې؟ زۀ درته د ظلم په حقله چغې
وهم، خو تۀ مينځ ته نۀ راځې؟ ٣ تۀ ولې ما دې ته جوړوې
چې بېاِنصافی وګورم؟ تۀ ولې بد برداشت کوې؟ تباهی او
ظلم، بحث مباحثې او اختلافات زما د وړاندې دی. ٤ ځکه
خو شريعت بېاثره دے او اِنصاف هيڅکله نۀ کيږی. بدعمله
خلق د صادقانو نه راتاو شی چې اِنصاف تالا والا کړی.

د مالِک خُدائ جواب

٥ ”قومونو ته وګورئ او نظر پرې ساتئ، او حيران شئ.
ځکه چې زۀ به ستاسو د ژوند په دوران کښې يو داسې کار
وکړم چې تاسو به پرې يقين نۀ کوئ کۀ تاسو ته وئيلے شوی
هم وے. ٦ زۀ بابليان راوچتوم، چې ظالمان او بېرحمه
خلق دی. هغوئ په ټوله دُنيا کښې په مخه روان دی چې هغه
ځايونه قبضه کړی چې د دوئ نۀ دی. ٧ هغوئ يره او
دهشت خورونکی خلق دی، د هغوئ قانون د خپل ځانونو
دپاره دے او خپل عزت په خپله زياتوی. ٨ د هغوئ آسونه
د پړانګانو نه تيز دی، په شپه کښې د ليوۀ نه خطرناک دی. د

هغوئ په آسونو سوارۀ فوجيان په تېزئ سره راروان دى، د
هغوئ د آسونو سوارۀ د لرې لرې نه راځى. هغوئ لکه د باز
په شان غوټه وهلو له تېز الوځى. ۹ هغوئ ټول په ظلم
زياتى سره راځى. د هغوئ لښکرې لکه د صحرا د طوفان په
شان مخکښې ځى او لکه د شګو په شان قېديان غونډوى.
۱۰ هغوئ بادشاهان سپکوى او حکمرانانو له پېغور ورکوى.
هغوئ په ټولو قلعه بند ښارونو پورې خندا کوى، هغوئ به د
ښار نه ګېرچاپېره د خاورو ډېرى جوړ کړى او قبضه به يې
کړى. ۱۱ بيا به هغوئ لکه د طوفان په شان د ځان سره هر
څۀ جارُو کړى او تېر شى. دا ګناهګاران دى، د چا چې خپل
طاقت د هغوئ معبود دے.“

د حبقُوق دويم شکايت

۱۲ اے مالِکه خُدايه، آيا تۀ د ازل نه موجود نۀ يې؟ زما پاکه
خُدايه، زما مقدس ذاته، مونږ به نۀ مرو. اے مالِکه خُدايه، تا
هغوئ منتخب کړل چې حساب وکړى، اے ګټه، تا هغوئ
مقرر کړل چې سزا ورکړى. ۱۳ خو ستا سترګې بد کتلو
کښې ډېرې پاکې دى، تۀ بد نۀ شې برداشت کولے. بيا ولې تۀ
دوکه باز برداشت کوې؟ بيا ولې تۀ خاموش يې کله چې
بدعمله هغوئ لواړ تېروى څوک چې د هغوئ نه زيات صادق
دى؟ ۱۴ تۀ انسانان د سمندر د کبانو په شان جوړوې، لکه
څنګه چې د هغوئ سمندرى قبيلې حکمران نۀ لرى. ۱۵
بدعمله دشمن هغوئ ټول په کُنډو سره راوياسى، هغوئ په
خپل جال کښې رانيسى، هغوئ په خپل راښکوونکى جال
کښې راجمع کوى، او بيا هغه خوشحالى کوى او خوشحاله
وى. ۱۶ په دې وجه هغه د خپل ښکار د جالونو عبادت

کوی او په مخکښې ورته خوشبویۍ سوزوی، د خپل جال په
وجه هغه ښۀ ژوند تېروی او د خوښې خوراکونه کوی. ۱۷
آیا هغه مسلسل خپل جال خالی کوی او قومونه په بې‌رحمۍ
سره تباه کوی؟

بیا مالِک خُدائ د حبقُوق دُعا ته جواب ورکول

۲ ۱ زۀ به څوکیدارۍ ته ودرېږم او په خپله به په برج
باندې وخېژم، زۀ به ګورم چې هغه به ما ته څۀ وائی، او چې
زۀ به د خپل شکایت څۀ جواب ورکوم.

د مالِک خُدائ جواب

۲ بیا مالِک خُدائ د حبقُوق دُعا ته جواب ورکړو، "زۀ چې
څۀ تا ته په رویا کښې ښکاره کوم هغه په تختو باندې داسې
ولیکه چې هر څوک یې په آسانۍ سره لوستلے شی. ۳ نو
ځکه رویا د مقرر وخت انتظار کوی، دا د آخرت په حقله
خبرې کوی او دا به دروغ ثابت نۀ شی. اګر کۀ دا وخت
اخلی، د دې انتظار وکړه، دا به خامخا پوره شی او ایسار به
نۀ شی. ۴ مغروره ته وګوره، هغوئ په خپل ځان یقین
ساتی، او د هغوئ ژوند کوږ دے. څوک چې صادق وی هغه
به په ایمان پائی.

د بدعمله خلقو تباه کېدل

۵ په حقیقت کښې مال حال هغوئ دوکه کوی، هغوئ
مغروره دی او هیڅکله هم په آرام نۀ وی. ځکه چې هغوئ

دومره حرصناک دی څومره چې قبر وی او لکه د مرګ په
شان هيڅکله هم نۀ مړېږی، هغوئ خپل ځان ته ټول قومونه
راغونډوی او ټول خلق قبضه کوی.“ ٦ آيا هغوئ ټول به
هغۀ ته په خندا او سپکه توګه پېغور ورنۀ کړی، او وائی به
چې، ”په هغۀ دې افسوس وی څوک چې د غلا څيزونه جمع
کوی او خپل ځان په قلنګ اخستلو سره مالداره کوی.“ دا به
ترڅو پورې جاری وی؟ ٧ آيا ستا قرضدار به ناڅاپه
راوچت نۀ شی؟ آيا هغوئ به بېدار نۀ شی او تا به ونۀ لړزوی؟
نو بيا به تۀ د هغوئ ښکار شې. ٨ ځکه چې تاسو ډېر
قومونه لوټ کړی دی، کوم خلق چې ژوندی پاتې شی هغوئ
به تاسو لوټ کړی. ځکه چې تاسو د انسانانو وينه تويه کړې
ده، او تاسو مُلکونه او ښارونه او په دې کښې ټول خلق تباه
کړی دی. ٩ ”افسوس په هغه چا چې خپله بادشاهی په
ناجائزه ګټه جوړوی او خپله جاله په اوچت ځائ کښې
جوړوی، د دې دپاره چې د تباهۍ د ګرفت نه بچ شی. ١٠
تاسو د ډېرو خلقو د تباهۍ منصوبه جوړه کړه، په دې طريقه
تاسو خپل قوم وشرمولو او خپل ژوند مو په کښې تباه کړو.
١١ د ديوالونو کانړی به هم تا پسې چغې کړی، او په چت
کښې د لرګی تيرونه به هم فرياد کوی. ١٢ افسوس په هغه
چا څوک چې په وينه تويدو ښار آبادوی او په جرم باندې
ښار قائموی. ١٣ آيا مالِک خُدائ ربُ الافواج دا نۀ ده
مقرره کړې چې د خلقو محنت صرف د اور دپاره خشاک
دے، او قومونه خپل ځانونه هسې ستړی کوی؟ ١٤ ځکه
چې زمکه به د مالِک خُدائ د جلال د عِلم نه داسې ډکه شی
لکه څنګه چې سمندر د اوبو نه ډک وی. ١٥ افسوس په هغه
چا چې خپل ګاونډی له شراب ورکوی، د شرابو د مشک نه

ورته تر هغې پورې اچوى چې دوئ نشه شى، نو چې هغه د
هغوئ لغړ بدنونه وګورى. ١٦ خو تهٔ به زر د جلال په ځائ د
شرم سره مخ شې. اوس ستا وار دے، وڅښه او ناسنته ځان
لغړ کړه. د مالِک خُدائ د ښى لاس نه جام تا ته راروان دے،
او سپکاوے به ستا جلال ختم کړى. ١٧ کوم ظلم چې تا
لبنان سره وکړو هغه به تا له شکست درکړى، او کوم ظلم
چې تا په ځناورو وکړو هغوئ به تا نه بدل واخلى. تا د انسان
وينه تويه کړې ده، تا د زمکې په مخ کلى او ښارونه او په دې
کښې ټول مخلوق تباه کړى دى. ١٨ د هغه بُت څهٔ فائده ده،
چې انسان تراشلے وى؟ يا هغه مجسمه چې د دروغو تعليم
ورکوى؟ ځکه چې څوک دا جوړوى هغه په خپل جوړ کړى
څيز اعتماد کوى، هغه جوړ کړى بُتان چې خبرې نهٔ شى
کولے. ١٩ افسوس په هغوئ څوک چې لرګى ته وائى،
ژوندے شه. يا بې‌ساه کاڼى ته وائى، پاڅه. آيا دا دوئ ته
هدايت ورکولے شى؟ دا په سرو او سپينو زرو پټ وى، خو
په کښې ساه نهٔ وى. ٢٠ خو مالِک خُدائ په خپل مقدس
کور کښې دے، پرېږده چې ټوله زمکه د هغهٔ په حضور کښې
خاموشه شى.“

د حضرت حبقُوق دُعا

٣ ١ د حبقُوق پيغمبر دُعا. ٢ اے مالِکه خُدايه، زهٔ ستا
د شُهرت نه خبر يم، ستا د عجيبه کارونو په وجه زهٔ په يره
کښې يم، اے مالِکه خُدايه. زمونږ د ژوند په ورځو کښې خپل
کار تازه کړه، زمونږ په وخت کښې هغه دوباره څرګند کړه.
او په خپله غصه کښې دې رحم ياد ساته. ٣ خُدائ پاک د

تیمان نه راروان دے، د فاران د غرونو نه هغه مقدس ذات
راروان دے. د هغهٔ د شان او شوکت نه آسمانونه ډک شوی
دی او د هغهٔ ثناء صِفت زمکه ډکه کړې ده. ۝٤ د هغهٔ شان
او شوکت لکه د راختونکی نمر په شان وو، او د هغهٔ د لاس
نه رڼاګانې ځلېدلې، په کوم کښې چې د هغهٔ قدرت پټ
انغښتے وو. ۝٥ وبا د هغهٔ نه مخکښې لاړه، او طاعون د
هغهٔ قدمونو پسې وو. ۝٦ هغه چې ودرېدو، او زمکه يې
خوځوله، هغهٔ کتل او قومونه يې لړزول. پخوانی غرونه ذرې
ذرې کېدل، او د ډېرې زمانې غونډۍ راغورزېدلې. د شروع نه
د هغهٔ تلل داسې دی. ۝٧ ما د کوشن د خلقو خېمې په
مصیبت کښې ولیدلې، د میدیانیانو د اوسېدو ځائ په تکلیف
کښې. ۝٨ آیا تهٔ سیندونو ته غصه وې، اے مالِکه خُدایه؟
ولې ستا قهر د نِهرونو خلاف وو؟ ولې تهٔ د سمندر خلاف
غصه وې کله چې تهٔ په خپلو آسونو او د فتحې په جنګی
ګاډو سور وې؟ ۝٩ تا خپله لینده راښکاره کړه، تا د ډېرو
غشو دپاره آواز وکړو. تا دریابونو سره زمکه په مینځ دوه
کړه. ۝١٠ غرونو تهٔ ولیدلې او ولړزېدل، د اوبو سېلابونه
وبهېدل، ژورو اوبو شور جوړ کړو، او خپلې چپې يې اوچتې
کړې. ۝١١ او څنګه چې ستا د نېزې ځلا وېرقېدله او ستا د
ویشتلے شوو غشو رڼا ته، په آسمان کښې نمر او سپوږمۍ
په خپل ځائ ودرېدل. ۝١٢ په غصه کښې تهٔ په زمکه
وګرځېدلې، او په قهر کښې تا قومونه چخنی کړل. ۝١٣ تهٔ د
خپلو خلقو بچ کولو دپاره بهر راغلې، چې خپل غوره کړے
شوی بچ کړې. تا د بدعمله وطن مشر چخنی کړل، تا هغوئ
د سر نه تر پښو پورې بربنډ کړل. ۝١٤ هغوئ د خوشحالۍ نه
داسې چغې وهلې لکه چې غریبانان يې د څهٔ مخالفت نه بغیر

لوټ کړل. تا په خپلو نېزو د هغوئ سرونه مات کړل کله چې
د هغهٔ جنګيالو زمونږ د تس نس کولو دپاره په مونږ حمله
وکړه. ۱۵ تا سمندر د خپلو آسونو د پښو لاندې کړو،
زورَورې اوبۀ دې په تاوېدو کړې. ۱۶ ما واورېدل او زړۀ
مې په رپېدو شو، زما شونډې په هغه آواز سره په رپېدو
شوې، زما هډُوکی وراستۀ شول، او زما پښې په لړزېدو
شوې. تر اوسه زۀ د مصيبت د هغه ورځې په صبر سره
انتظار کوم چې په هغه قوم به راشی څوک چې په مونږ حمله
کوی. ۱۷ اګر کۀ د اينځرو ونه غوټۍ نۀ کوی او د انګورو په
بوټو کښې انګور نشته، اګر کۀ د زيتُونو فصل ناکام شی او
پټی غله نۀ پېدا کوی، اګر کۀ په شپول کښې ګډې نشته او
څاروی په پنډال کښې نشته، ۱۸ خو بيا هم به زۀ په مالِک
خُدائ خوشحاله شم. زۀ به په خُدائ پاک په خپل
خلاصونکی خوشحاله شم. ۱۹ قادر مطلق خُدائ زما
طاقت دے. هغه زما پښې لکه د هوسۍ د پښو په شان کوی،
هغه ما د دې جوګه کوی چې په اوچتو ځايونو وګرځم. دا
دُعا د موسيقۍ د مشر دپاره ده چې د رباب د تارونو سره ده.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹